

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207948
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115207948.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloletého J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u starých rodičov A. a E. Q., dieťa rodičov: U.-Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Q. P. V., XXB O., XXX XX I., zastúpený Mgr. Monikou Camilleri, advokátkou, Šancová 42, Bratislava a Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. Z. XX, I., o návrhu starých rodičov Mgr. A. Q., nar. XX.XX.XXXX, a E. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom K. Z. XX, I., o návrhu na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, o návrhu otca na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti, o návrhu Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, a U. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom Q. č. XXX, na zverenie maloletého do starostlivosti inej fyzickej osoby ako rodiča, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.decembra 2015, č.k. 8P/30/2015-338, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.04.2015 sa starí rodičia maloletého zo strany matky domáhali vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého J., nar. XX.XX.XXXX do ich náhradnej osobnej starostlivosti, určil výživné matke vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa a otcovi vo výške 300 eur mesačne. Zároveň podali návrh vo veci samej, ktorým sa domáhali zverenia maloletého do svojej náhradnej osobnej starostlivosti a určenia výživného rodičom maloletého. Svoj návrh odôvodnili tým, že matka maloletého je ich dcérou, ktorá spolu s maloletým žila v ich domácnosti. Otec maloletého žije v I.. Všimli si, že dcéra sa voči maloletému správa nevhodne, stalo sa že ho udrela po tvári a hlave, opakovane ho sotila na zem, snažili sa zabrániť jej v agresívnom správaní. Situácia vyvrcholila dňa 20.03.2015, kedy matka poslala navrhovateľke - starej matke sms správu s tým, že maloletého dokaličí, že bude na vozíku, že ho zadusí, zaškrtí. Z obavy o dieťa zavolali starí rodičia políciu, ktorá následne matku zadržala a zobrala ju do väzby. Otec maloletého súhlasil s jeho zverením starým rodičom. Po úprave podmienok mal záujem si maloletého prevziať do osobnej starostlivosti. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14.04.2015, č.k. 8P/30/2015-6 predbežne zveril maloletého J. do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov Mgr. A. a E. Q.. Matke aj otcovi určil povinnosť platiť na výživu maloletého sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne. Uvedené uznesenie v dôsledku odvolania uznesením zo dňa 26.08.2015, č.k. 24CoP/57/2015-249 potvrdil Krajský súd v Trnave. Podaním došlým súdu dňa 06.07.2015 požiadal otec maloletého, aby súd zveril dieťa s účinnosťou od 03.07.2015 do jeho osobnej starostlivosti a matke určil prispievať na jeho výživu. Uznesením zo dňa 13.07.2015, č.k. 8P/30/2015-228, súd konanie o návrhu kolízneho opatrovníka na zákaz styku matky s maloletým zastavil. Návrh kolízneho opatrovníka na nariadenie predbežného opatrenia na pozbavenie matky rodičovských práv zamietol a takisto zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia. Následne podaním došlým súdu dňa 20.07.2015 navrhli Y. Q. a U. Q. (brat matky maloletého a jeho manželka) o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloletého J. do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Zároveň podali aj návrh vo veci samej.

Návrh odôvodnili tým, že od 20.12.2014 matka s maloletým prišla bývať na Slovensko k rodičom. Dňa 20.03.2015 zavolať otec matky maloletého na ňu políciu, od 20.03. do 02.07.2015 bola matka vo väzbe, momentálne je na kauciu vyšetrovaná na slobode a má zakázaný styk s maloletým. Otec sa vyjadril ústne, že dieťa necháva na Slovensku a súhlasí s dočasným zverením do ich starostlivosti. O maloletého sa starajú starí rodičia ale dostatok času trávi aj v rodine Y. a U. Q.. Uznesením zo dňa 22.07.2015, č.k. 8P/30/2015-238, súd návrh Y. Q. a U. Q. na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súd prvého stupňa zistil, že súd pre maloletých v O. č. 26-14VG, Por. č. 415/14 uznesením zo dňa 16.07.2014 nariadil zverenie maloletého J. Q. sociálnej službe, matke nariadil aby sa okamžite dostavila do poradenskej ambulancie psychiatrického oddelenia nemocnice v O. a aby absolvovala všetky terapie. Otcovi nariadil spolupracovať so sociálnou službou a s Centrom mentálneho zdravia, aby sa zlepšila rodinná situácia a poveril Centrum mentálneho zdravia alebo Psychiatrické oddelenie a sociálnu službu, aby čím skôr zaslali správy o psychickej rovnováhe matky. Z uznesenia súdu pre maloletých v O. zo dňa 03.06.2015, č. 26/14 VG, Por.č. 273/154 vyplýva, že súd vyniesol druhé dočasné nariadenie zverenie maloletého Q. J. sociálnym službám za účelom jeho umiestnenia v okresnom ústave pre maloletých alebo inom zariadení pre maloletých, ak a do akej miery bude prítomný na území štátu. V prípade umiestnenia maloletého sociálnej služby budú pokračovať spolu s otcom v projekte každodennej starostlivosti o dieťa. Uznesením, č.k. 8P/30/2015-276, zo dňa 18.11.2015, súd prvého stupňa konanie prerušil v zmysle článku 19 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovský práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 z dôvodu, že predmet konania, ktoré začalo v roku 2014 pred talianskym súdom vo veci ochrany maloletého, je zhodný s predmetom konania vo veci samej, o ktorej začal konať tunajší súd dňa 13.04.2015. Obe konania majú za predmet návrh smerujúci k súdnej úprave rodičovských práv a povinností k maloletému J.. Návrhom došlým súdu prvého stupňa dňa 23.12.2015 sa otec domáhal, aby súd zrušil predbežné opatrenie, ktorým bol maloletý zverený do náhradnej dočasnej starostlivosti starým rodičom a aby nariadil predbežné opatrenie, ktorým zverí maloletého do jeho osobnej starostlivosti a to z dôvodu, že maloletý J. bol zverený do náhradnej starostlivosti starým rodičom, nakoľko matka maloletého vzhľadom na správanie k maloletému, jeho opätovné fyzické napádanie a vyhrážanie sa usmrtením bola vzatá do väzby a bolo voči nej vznesené obvinenie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Uznesením zo dňa 18.06.2015 bola matka prepustená na slobodu. Matke bol uložený zákaz zdržiavať sa v byte svojich rodičov, zákaz styku s maloletým J., zákaz priblížiť sa k nemu na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Z fotodokumentácie je zrejmé, že matka nerešpektuje súdny zákaz v styku s maloletým a zákaz zdržiavať sa v byte svojich rodičov. Starí rodičia nerešpektujú takisto tento súdny zákaz pretože pripustili, aby sa ich dcéra - matka maloletého k maloletému priblížila na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, keď si zrejme neuvedomujú nebezpečenstvo, ktoré z ich konania môže maloletému vzniknúť. Otec maloletého zažíva strach o syna a preto žiada, aby bol maloletý zverený do jeho starostlivosti, mal by ňo zabezpečenú profesionálnu starostlivosť, pričom by maloletý v jasličkách pobýval aj v noci, v dňoch od pondelka do štvrtka, kedy by si ho prišiel otec vyzdvihnúť. Tiež so zamestnávateľom si dohodol skrátený pracovný úväzok, v dňoch piatok, sobota, nedeľa by svoj čas venoval len starostlivosti o syna. Vzhľadom o zvýšenú obavu o život a zdravie svojho dieťaťa žiadal, aby súd, aj keď je t.č. konanie prerušené vykonal nevyhnutné opatrenia potrebné na ochranu života a zdravia maloletého. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že maloletý J. má dva roky, t.č. je zverený predbežným opatrením do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov A. a E. Q. (rodičov matky). V ich starostlivosti o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky. Otec je taliansky štátny občan, na území Slovenska sa trvale nezdržiava. Matka je trestne stíhaná, má uložený súdny zákaz zdržiavať sa v domácnosti svojich rodičov a približovať sa k maloletému. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 102 ods. 1, 74 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 5, 6, 8, 9, podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p., podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Skonštatoval, že zmyslom predbežného opatrenia je dočasné riešenie a dočasná úprava vzťahov medzi účastníkmi konania, predbežné rozhodnutie nie je končným rozhodnutím, neprejudikujú sa ním práva účastníkov, pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Podmienkou pre nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. V danom prípade súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný a to hlavne preto, že otec žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal hroziace nebezpečenstvo a zhoršovanie sa postavenia maloletého dieťaťa, či iného účastníka konania. Dôvodom, ktorým otec návrh odôvodnil je, že konanie starých rodičov, ktorí údajne dopustili prítomnosť matky v ich domácnosti a jej priblíženie sa k maloletému pokladá otec za nezodpovedné, čím maloletého vystavili do situácie, v ktorej bol ohrozený jeho život a zdravie. Zmyslom

predbežného opatrenia je zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu postavenia účastníka konania, pričom v konkrétnom prípade súd takéto dôvody v prípade nenariadenia predbežného opatrenia nevidí - dieťa totiž momentálne, teda v čase podania návrhu na súd žije v náhradnej osobnej starostlivosti u svojich starých rodičov, pričom v tomto prostredí neboli preukázané žiadne závažné nedostatky, neprichádza teda do úvahy aplikácia § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. t.j. odovzdanie dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov. Súd nepovažoval za preukázané odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, pretože táto nebola relevantným spôsobom špecifikovaná, označená a hlavne preukázaná. Súd sa nestotožnil s potrebou riešiť momentálny stav nariadením predbežného opatrenia i z toho dôvodu, že nevidel akútnu potrebu dočasnej úpravy vzťahu účastníkov, ktorá by nezniesla odklad, navyiac ako už bolo spomenuté otec nepredložil súdu dôkaz, na základe ktorého by osvedčil potrebu upraviť vzťahy vo forme predbežného opatrenia a na základe ktorých by mal súd vydať tak vážne rozhodnutie, ako je i keď len dočasná úprava práv a povinností rodičov. Vo veci bude nariadené pojednávanie, na ktorom môže byť rozhodnuté o úprave práv a povinností rodičov resp. iných osôb k dieťaťu po vykonaní riadneho dokazovania. Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Uviedol, že matka maloletého, zosnulá Q. Q. sa k synovi správala neprimerane, maloletého udierala po tvári, po hlave, opakovane ho sotila na zem, posielala výhražné sms svojej matke, kde sa vyhrážala, že dieťa dokaličí, že ho zadusí, uškrtí. V dôsledku toho bola zadržaná a deportovaná do väzby v Leopoldove. Keďže otec dieťaťa sa v tom čase nachádzal v Taliansku, bolo potrebné sa o dieťa dočasne primerane postarať a tak súhlasil so zverením svojho syna starým rodičom, nakoľko v rozhodnom čase nemal podmienky potrebné na jeho starostlivosť. Starí rodičia maloletého otcovi bránia v stretávaní sa so synom a viackrát sa stalo, že aj keď si otec v práci vybavil dovolenku a pricestoval na Slovensko za synom, vídal ho veľmi málo. Zo strany starého otca bol obviňovaný zo samovraždy matky dieťaťa. Takéto konanie osôb, ktorým bol maloletý J. zverený do dočasnej náhradnej starostlivosti nerešpektuje Dohovor o právach dieťaťa, ktorý Slovenská republika ratifikovala, ani základné právo dieťaťa na výchovu jedným z rodičov. Dňa XX.XX.XXXX matka maloletého spáchala samovraždu. Maloletý je polosirota, je zverený do dočasnej náhradnej starostlivosti starým rodičom z matkinej strany, ktorí bránia otcovi vo výkone rodičovských práv. Starí rodičia sa vzhľadom k svojmu veku, 70 a 74 rokov nedokážu o maloletého primerane postarať a tiež im to sťažuje ich zdravotný stav. Navyše títo nerešpektovali súdny zákaz styku maloletého s matkou a dovoľovali jej stretnutia v ich byte so synom. Celé uznesenie súdu prvého stupňa neberie do úvahy skutočnosť, že maloleté dieťa je polosirota, nakoľko matka vo večerných hodinách dňa XX.XX.XXXX spáchala samovraždu. Uznesenie bolo vyhlásené dňa 28.12.2015. Súd musel byť o skutočnosti násilného ukončenia života matky informovaný, nakoľko od úmrtia matky po vyhlásenie uznesenia uplynulo 7 dní. Poukázal na článok 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa v zmysle ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že rodič - otec má zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, pričom takáto zodpovednosť je považovaná za zodpovednosť prvotnú. Samovraždou matky maloletého došlo ku skutočnosti, ktorá významne mení situáciu maloletého J. tak, že nakoľko má len jedného rodiča, ktorý je ochotný a schopný sa o jeho vývoj a výchovu náležite postarať, je dané prerušenie konania bezpredmetné. Otec prejavil dostatočný záujem sa o syna postarať a to nielen v materiálnej ale i citovej oblasti. O jeho potreby bude náležite postarané osobou, ktorej to najviac z hľadiska morálky prísluší a to vlastnému otcovi. Súd sa vôbec nezaoberal dôkazom, ktorý osvedčuje zápis maloletého do týždenných jaslíčiek. V zmysle uvedeného by mal maloletý zabezpečenú osobnú profesionálnu starostlivosť v meste O., ktoré sa nachádza na ulici B. F. X, pričom podľa dohody by maloletý v jaslíčkach pobýval aj v noci v dňoch od pondelka do štvrtka, kedy by si ho prišiel otec vyzdvihnúť. Taktiež sa súd nezaoberal dohodou otca so zamestnávateľom o skrátení pracovného úväzku, aby sa v dňoch piatok, sobota, nedeľa, mohol stopercentne venovať starostlivosti o syna. Navrhol vzhľadom k uvedenému, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 a § 102 ods. 2 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

V danej veci bolo potrebné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia posúdiť podľa § 102 ods. 1 O.s.p. keďže k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia došlo po začatí konania vo veci samej. O predpokladoch pre nariadenie predbežného opatrenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a jeho dôsledkoch platia ustanovenia § 74 - 77 O.s.p., čiže súd i po začatí konania môže nariadiť predbežné opatrenie v zmysle § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p., ak je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Predbežné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej ale zásadne len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Vo svojej podstate je tak konkretizáciou a naplnením ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Účelom predbežného opatrenia je poskytnutie dočasnej ochrany subjektívnym právam a oprávneným záujmom fyzických alebo právnických osôb a to v prípade ak je táto dočasná ochrana naliehavá.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie uznesenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že maloletý pochádza z partnerského vzťahu Q. Q. a U.-Y. Q., pričom otec dieťaťa je talianskej štátnej príslušnosti a trvale bytom v I., v meste O.. Matka maloletého v decembri 2014 spolu s maloletým prišla bývať na Slovensko k rodičom. Matka maloletého mala zdravotné problémy, k maloletému sa nevhodne správala, tohto udierala po tvári, hlave, opakovane ho sotila na zem. Svojej matke posielala výhražné sms, že dieťaťu ublíži. V dôsledku tohto konania bolo voči nej začaté trestné stíhanie, bola vzatá do väzby. Maloletý J. bol zverený do dočasnej náhradnej starostlivosti starých rodičov zo strany matky. Otec s nariadením tohto predbežného opatrenia súhlasil. Matke vzhľadom k jej správaniu bolo zakázané stretávať sa so synom a priblížiť sa k nemu na bližšie ako 5 metrov. Otec maloletého vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tvrdil, že starí rodičia tento zákaz matky stretávať sa so synom porušili a matke dovolili, aby sa so synom v ich byte stretávala, čím ohrozili zdravie a život maloletého J.. Z toho dôvodu a aj ako tvrdil v odvolaní, pretože sa vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nedokážu riadne o syna postarať, žiadal tohto zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Matka maloletého dňa XX.XX.XXXX zomrela.

Odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol vecne správne. V čase vyhlásenia uznesenia bola matka maloletého J. už mŕtva, avšak súd prvého stupňa o tomto vedomosť nemal. Prvýkrát sa o úmrtí matky dozvedel z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 29.12.2015, teda po rozhodnutí vo veci. Namietaná skutočnosť v odvolaní, že starí rodičia umožnili matke stretávať sa s dieťaťom, čím ohrozili jeho zdravie, tým že matka zomrela odpadol a starí rodičia týmto spôsobom už ohrozovať zdravie a život maloletého nemôžu. Otec ďalej namietal, že starí rodičia pre svoj vek 70 a 74 rokov a zdravotný stav nedokážu sa riadne postarať o maloletého. Tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal ani neuviedol žiadne skutočnosti potvrdzujúce jeho tvrdenia. Ďalej vytykal, že súd prvého stupňa sa nezaoberal ním predloženými listinnými dôkazmi o tom, ako si vybavil a zariadil podmienky pre starostlivosť o dieťa v I.. Súd prvého stupňa sa s týmito dokladmi oboznámil, avšak bez riadneho dokazovania vo veci nie je možné tieto vyhodnotiť za účelom posúdenia, či forma starostlivosti otca, ktorú prezentuje je pre maloletého dostatočná a prospešná a je v jeho záujme. Toto bude možné až v rámci riadneho dokazovania. Otec v odvolaní ďalej tvrdil, že mu starí rodičia neumožňujú styk s dieťaťom, avšak neuviedol konkrétne, že žiada o úpravu styku s dieťaťom, neuviedol konkrétne v akom rozsahu a keďže nemá trvalý pobyt na území Slovenska a nebolo preukázané, kde sa počas pobytu na Slovensku zdržiava a ani kedy je prítomný na území Slovenska, nebolo možné v rámci tohto predbežného opatrenia

styk upravovať. Odvolací súd vzhľadom k všetkým týmto skutočnostiam mal za to, že pomery dieťaťa sú dočasne upravené dostatočným spôsobom, maloletý je zverený v dočasnej, náhradnej starostlivosti starých rodičov, v ktorých domácnosti už žije dlhšiu dobu, v starostlivosti starých rodičov neboli zistené žiadne nedostatky, ohľadne výchovného prostredia maloletého sa vedú súdne konania a preto do skončenia týchto konaní mal odvolací súd za to, že sú pomery maloletého dostatočne upravené, v dôsledku čoho nebolo dôvodné ich úpravu meniť.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.